

8. ΝΙΓΡΙΝΟΣ

φαρμάκου ἀφίησιν, ὃ δὴ σκιδνάμενον ὄλην ἐν κύκλῳ τὴν ψυχὴν
 περιέρχεται. τοῦτό τοι καὶ ἤδονται καὶ δακρύουσι μεταξὺ ἀκού-
 οντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἔπασχον, ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν
 ψυχὴν περιθέοντος. ἐπῆει δ' οὖν μοι πρὸς αὐτὸν τὸ ἔπος ἐκεῖνο
 5 λέγειν· “ βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως γένηται.” ὥσπερ γὰρ οἱ
 τοῦ Φρυγίου ἀλλοῦ ἀκούοντες οὐ πάντες μαίνονται, ἀλλ' ὅποσοι
 αὐτῶν τῇ Ῥέα λαμβάνονται, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνή-
 σκονται τοῦ πάθους, οὕτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάν-
 τες ἔνθεοι καὶ τραυματῖαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει
 10 φιλοσοφίας συγγενές.

Ὡς σεμνὰ καὶ θαυμάσια καὶ θεϊὰ γε, ὦ ἑταῖρε, διελήλυθας, 38
 ἐλελήθεις δέ με πολλῆς ὡς ἀληθῶς τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ λωτοῦ
 κεκορεσμένος· ὥστε καὶ μεταξὺ σοῦ λέγοντος ἔπασχόν τι ἐν τῇ
 ψυχῇ, καὶ παυσαμένου ἄχθομαι καὶ ἵνα δὴ καὶ κατὰ σέ εἶπω,
 15 τέτρωμαι· καὶ μὴ θαυμάσης· οἶσθα γὰρ ὅτι καὶ οἱ πρὸς τῶν κυνῶν
 τῶν λυσσώντων δηχθέντες οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν, ἀλλὰ κἄν
 τινες ἑτέρους [καὶ αὐτοὶ] ἐν τῇ μανίᾳ τὸ αὐτὸ τοῦτο διαθῶσιν, καὶ
 οὗτοι ἔκφρονες γίνονται· συµμεταβαίνει γάρ τι τοῦ πάθους ἅμα
 τῷ δήγματι καὶ πολυγονεῖται ἢ νόσος καὶ πολλὴ γίγνεται τῆς
 20 μανίας διαδοχῆ.

Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἡμῖν ἑρᾶν ὁμολογεῖς;

Πάνν μὲν οὖν, καὶ προσέτι δέομαί γέ σου κοινήν τινα τὴν
 θεραπείαν ἐπινοεῖν.

Τὸ τοῦ ἄρα Τηλέφου ἀνάγκη ποιεῖν.

25 Ποῖον αὖ λέγεις;

Ἐπὶ τὸν τρώσαντα ἐλθόντας ἰᾶσθαι παρακαλεῖν.